

метър. Тоест при ромите доходите се ориентират към по-друг спектър на задоволяване на личностните и семейните потребности, който невинаги е съизмерим и съпадащ с този на българската личност и семейство в пределите на общо за двете групи социално време и пространство.

Тази известна редуцираност у българите към отпускане на душата от гледна точка на един развихрил се в тоталността на всекидневието хедонизъм (чужд на полагането на някакви проекции за следващото, за утрешното, за бъдното) както на отделния циганин, така и на децата и семейството му, и фиксираността на по-друг житейски маниер на отношение между цели и средства обуславят и заклеяването ѝ от страна на ромите. Това става чрез инжектирането на одиозност в тези български черти, в сякаш налагащо се с видимостта си по-друго смислово и ценностно съдържание и дефиниране. Паралелно с това допълващият подобна аргументация момент е охарактеризирането на българина като избягващ трудната и тежка работа. Всъщност тук отново имаме евфемистично-мистифицирано апологетизиране на собствените недостатъци и потребностно-поведенски ограничения, само че в противоположна плоскост. Това, че поради липсата на определено образование и квалификация, нежеланието за целенасочено, организирано и системно поведение (при съобразяване с официално регламентираните ценностно-нормативни комплекси и спрямо личните предпочитания и житейски планове) приема очертанията на небягство от тежката работа, на непробиране на позициите на социална реализация.

Паралелно с това дискретно порицаване на българите протича и съпровождащият го обратен процес – този на отдаване чрез характеризиране на портрета на българина на чест и позитивна оценъчна санкция на субекта на тези оценки и характеристики – т. е. на циганина. Защото последният не се страхува от живота и тежката работа, той не я пробира, той има всичките сили и потенции да се справи (според собствените си разбирания и убеждения) и на най-тежките „фронтове“ в битките с житейските проблеми и противоречия. Въпреки това остава верен на жизнените си позиции, на хоризонталната си привързаност, като не желае за отдаденото от себе си (на което другите иноетнични субекти или не са способни, или не